

อนึ่ง ตามสภาพที่แท้จริงของจิต ย่อมส่งออกนอก
เพื่อรับอารมณ์นั้นๆ โดยธรรมชาติของมันเอง
ก็แต่ถ้าถ้าจิตส่งออกนอกได้รับอารมณ์แล้ว
จิตเกิดหวั่นไหวหรือกระเพื่อมไปตามอารมณ์นั้น
เป็นสมุทัย

ผลอันเกิดจากจิตหวั่นไหวหรือ
กระเพื่อมไปตามอารมณ์นั้นๆ **เป็นทุกข์**
ถ้าจิตที่ส่งออกนอกได้รับอารมณ์แล้วแต่ไม่หวั่นไหว
(อ่านต่อหน้า 197)

หลวงปู่ดูลย์ อตุโล

หรือไม่กระเพื่อมไปตามอารมณ์นั้นๆ
มีสติอยู่อย่างสมบูรณ์ เป็นมรรค
ผลอันเกิดจากจิตไม่หวั่นไหว หรือไม่กระเพื่อม
เพราะมีสติอยู่อย่างสมบูรณ์ เป็นนิโรธ
พระอริยเจ้าทั้งหลายมีจิตไม่ส่งออกนอก
จิตไม่หวั่นไหว จิตไม่กระเพื่อม เป็นวิหารธรรม
จบอริยสัจ ๔”

หลวงปู่ดูลย์ อตุโล